

multa az alagutat, és szinte kettesével vette a lépcsőket a Sándor-palotáig. Nézte a lassú, homályos fényekbe burkolózó várost, s valami olyasmi érzés keringett benne, mintha képeslapot nézne alig kibetűzhető jókívánságokkal a hátán. Vajon erre várt? Ezt akarta? Ami eszébe jutott, nem volt jó semmire. Talán annyira vágyott már a válaszokra, hogy lassan értelmetlenné váltak a kérdések.

A Kén utcában honfitársaként üdvözölte a rá váró rendőröket. Szelényi bepólyált arccal állt mögöttük. Néhányan az emeletről a feleségét vigasztalták.

Mindenki összevissza kiabált. Alig lehetett felvenni a jegyzőkönyvet.

Kurput végül a rangidős rendőr kísérte le a pincébe. Zörgött egy kicsit a zárral, majd sarokig kitérte az ajtót. Hiába kapcsolta fel viszont szinte azonnal a villanyt, a szemük lassan szokott hozzá a félhomályhoz.

Ami ezután történt, azt szinte mindenki letagadta később.

Csak néhány tárgy töltötte be azt a lyukat: ütött-kopott fotel, fölé csíptetett tenyérszíni olvasólámpa, pár vászonkötésű könyv az egyetlen polcon, gyűrt folyóiratok és egy Grundig kazettás magnó fejmagasságban. Meg az a mézsűrű, tapadós csönd, amit csak szívna, szívna magába az ember, amíg a tüdeje engedi.

A rendőr nézte a falakra ragasztott posztereket. Porlepte tengerek hullámozgottak, megsárgult öbölben ringott egy vitorlás, és emberek siklottak az egérrágtá hegyek lejtőin. Néhány amerikai színész sztárfotója volt még, akik egy ismerős kíváncsiságával néztek le a falakról. Nagyobb cellák vannak a váci frígóban, futott át a fején.

Hát, tolt fel a homlokára az ellenzős sapkát a rendőr, maga sem egészen százas.

Nem, ismerte be Kurpu. De ha akar, leülhet, tette hozzá csöndesen.

Odafent az ereszkedő éjszaka préselte egymáshoz a többieket. A rendőrök és a fontosabb tanúk egymás után gyújtottak rá a cigarettára. Kusza csillagképek ragyogtak fel a poroló mellett. Toporogtak, mintha fagyna. A nyitott ablakokból lassan csorogtak le az esti tévéműsor hangjai. De még így is várniuk kellett éjfélig.

Bognár Péter

A-1713/20060713

A hurkot acélból,
Egy nap nyolc-tíz kutyát,
Abból a célből,
Végigjárjuk Budát,
Elég nehéz munka.

Ha te fogod a zsákot,
Akkor neked gyorsan,
A szeméből látod,
Pillanatra ott van,
Mindezt szarér-hugyér.

Amelyik nem éhes,
Lönchússal is lehet,
Az igazán veszélyes,
Ha szemben áll veled,
Persze milyen fajta.

Itt jön a Géza,
Egy kilenccentis horgot,
Ott figyel a vézna,
Amit magánál hordott,
Hogy egyszer kipróbáljuk.

Tiltja a szabályzat,
De annál jobban kutat,
Az emberben lázad
A logikus tudat,
Mért nem ismeri föl.

Ha látja a damilt,
De megérti, késve,
Pedig, amit kakilt,
Nem hülye mégse,
Elássa okosan.

Kikötjük a halat
Egy közeli fához,
Vicces, ahogy szalad,
Visszarántja, lábhoz,
Elég hülyén néz ki.

Különben egy hétig
Durván, vagy tíz napig,
Kaja, minden, végig,
Legalább jóllakik,
Hátha érte jönnek.

Amelyik itt marad,
Nincsen kapacitás,
Túllendül az agyad,
Meg a család, mi más,
Ez is csak egy munka.

A hurkot acélból,
Egy nap nyolc-tíz kutyát,
Abból a célból,
Kihúzzuk a kukát,
Mindezt szarér-hugyér.

KF-0176/20031109

Kezdjük el csinálni, rágyújtok,
Innentől odáig, rágyújtok –
Mít vétettem, Uram Isten,
Még egy ilyen hülye sincsen, kávé.

Hozd ide az ollót, leállunk,
Pumpáljál még benzint, leállunk –
Mít vétettem, Uram Isten,
Még egy ilyen hülye sincsen, kávé.

Ez az olló az az olló, rágyújtok,
Az az olló, ez a sövény, rágyújtok –
Az igaz, hogy tavaly télen...
Mégiscsak a feleségem... kávé.

Ha megvan, felszeded, leállunk,
A dróttal kihúzod, leállunk –
Az igaz, hogy tavaly télen...
Mégiscsak a feleségem... kávé.

Azt mondtam, felszeded, rágyújtok,
De előbb a dróttal, rágyújtok,
Mít vétettem, Uram Isten,
Még egy ilyen hülye sincsen, kávé.

Nem a dróttal, hanem azzal, leállunk,
Anyád biztos zongorázott, leállunk,
Mít vétettem, Uram Isten,
Még egy ilyen hülye sincsen, kávé.

Az ember, jellemző, rágyújtok,
Persze, nem mindenki, rágyújtok –
Példa: én is tavaly télen...
Holott az a feleségem... kávé.

Lelki lény, testi lény, leállunk,
Azért, mert gondolat, leállunk –
Példa: én is tavaly télen...
Holott az a feleségem... kávé.

Szerszámokat letisztítjuk, rágyújtok,
Bepakoljuk az autóba, rágyújtok –
Hálás szívvel, Uram Isten,
Ez is megvan, este sincsen, négy sör.